

coski l. 1632. — Pred kratkim je umrl Frančišek Andrej Hofer, pisatelj in ameriški časnikar, pravnuk Andreja Hofera. Rodil se je l. 1821. na Badenskem, l. 1848. je odšel v Ameriko, kjer je bil v državi Jowa urednik lista „Times“. — V zadnjem času sta umrla tudi dva imenitna moža: Grof Luigi Palma di Cesuola (roj. l. 1832. v Turinu) in pa orientalist dr. Emil Schlagintweit. Prvi je živel od l. 1860. v Zedinjenih ameriških državah, za katere je preiskaval starine na Cipru in je izdal o tamošnjih izkopinah zanimivo delo. V New-Yorku je ustanovil „Metropolitan Museum of art“. Drugi se je rodil l. 1835. in je spisal dela: „Buddizem v Tibetu“, „Kralji tibetski“, „Indija v besedah in podobah“ in dr. Prevajal je tudi zelo spretno iz tibetskega jezika.

Zanimivo statistiko časnikarstva je objavil francoski list „Revue Hebdomadaire“. Kar se tiče števila časnikov, stoji v Evropi na prvem mestu Nemčija, kjer izhaja 5500 časnikov, med njimi 800 političnih dnevnikov. Za Nemčijo sledi Angleška s 3000 časniki (809 dnevnikov). Na Francoskem izhaja 2819 časnikov, izmed katerih četrtina so dnevniki. Še le za Italijo, ki ima 1400 časnikov, pridejo na vrsto Avstrija, Španija in Rusija. Skupno izhaja v Evropi 20.000 časnikov. Azija ima 3000 periodičnih listov; od tega števila pripada na Japonsko polovica. V Afriki izhaja 200 dnevnikov. Časnikarstvo v Ameriki je v zadnjih letih neverjetno vzraslo: Samo v Zedinjenih državah severo-ameriških izhaja 18.226 časnikov: 2226 dnevnikov, 12.979 tednikov in 1817 mesečnikov. Vкуп se razpošilja 15.120.156 iztisov časnikov.

Sainte-Beuve. H koncu decembra so Francozi obhajali stoletnico po rojstvu Sainte-Beuva, največjega kritika poleg Hipolita Taine-a. Sainte-Beuve in H. Taine predstavljata dve kritični šoli na Fran-

coskem; le-ta je bil filozof književnosti, oni pa njen dušeslovec. Taine je sam nekoč o sebi napisal, da v sebi nima niti iskric umetniške nadarjenosti in da se peča samo z fiziologijo umetnosti. Sainte-Beuve je pa bil pesnik in romanopisec ter le dvomi o pravi nadarjenosti so ga speljali na kritično pot. Kot kritik je bil zelo smel in je najrajši ocenjeval najbolj nadarjene sodobne književnike. Kot pesnik je objavil „Pesni Josipa Delormé“ (1829), „Consolations“, „Les Pensées d'Aût“ in dr. L. 1834. je izdal roman „Volupté“. Najbolj imenitno njegovo delo so „Lundis“ (Ponedeljki), ki jih je objavljajl od l. 1850. v listu „Constitutionnel“, pozneje v „Moniteuru“ in „Tempsu“. Ob svojem času je bil Sainte-Beuve zelo merodajen, a sedaj ga francoska „moderna“ pozablja.

Paul Laurence Dunbar. V mestu Daytonu, ki stoji v ameriški državi Ohio, je pred nedavnim umrl 32letni, polnokrvni zamorec Paul Laurence Dunbar, prvi in dozda edini pesnik svojega plemena. Dunbar je bil liričen pesnik izredne nadarjenosti, katerega stavijo nekrologi na eno izmed prvih mest med sodobnimi liričnimi pesniki cele Amerike. Svoje pesmi je Dunbar pisal v materinskem narečju; ker je predmete za svoje pesmi jemal poglavitno iz narave in iz vsakdanjega življenja, ga primerjajo nekateri kritiki Burns-u. — Dunbar je bil sin kentuškega sužnja, ki je pobegnil v Kanado; njegova mati je bila tudi sužnja, katero pa je osvobodila občanska vojska. V svoji mladosti je bil Dunbar služabnik v neki gostilni in ob prostem času je čital ter se sam izobraževal. Pozneje je bil časnikar, recitator in ljudski govornik. V 30. letu je dobil boljšo službo v washingtonski knjižnici ali nevarna bolezen, ga je v kratkem vrgla v grob. Zapustil je štiri obsežne zbirke verzov, zlasti liričnih in lepe pripovedi iz življenja zamorcev.

Granata obležnega topa izpred Port Arturja.